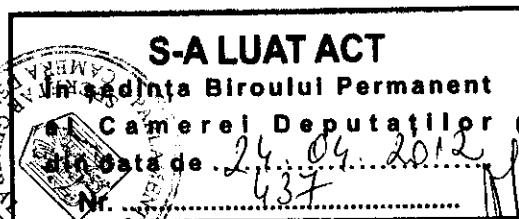

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
COMISIA JURIDICĂ, **București, 23.04.2012**
DE DISCIPLINĂ ȘI IMUNITĂȚI **Nr. 31/915**

BIROULUI PERMANENT
AL
CAMEREI DEPUTAȚILOR

S.T.
B.P.
[Signature]

Prin adresa nr. 405 BP din 23 aprilie 2012, Secretarul general al Camerei Deputaților a transmis Comisiei juridice, de disciplină și imunități solicitarea Grupurilor parlamentare ale PSD și PNL privind includerea pe Ordinea de zi a Camerei Deputaților a propunerii de revocare din funcția de Președinte al Camerei Deputaților a doamnei deputat Roberta Alma Anastase.

În propunerea de revocare din funcția de președinte al Camerei Deputaților a doamnei Roberta Alma Anastase Grupurile parlamentare ale PSD și PNL au invocat următoarele motive:

- Încălcarea gravă și repetată a prevederilor Regulamentului Camerei Deputaților precum și exercitarea abuzivă a mandatului său;
- Înscrierea pe ordinea de zi și adoptarea unor proiecte de hotărâri respectiv inițiative legislative, fără să fi fost întrunit cvorumul de ședință. Adoptarea Legii sistemului unitar de pensii în data de 15.09.2010 într-o manieră abuzivă, cu nerespectarea prevederilor regulamentare este unul dintre exemplele cele mai relevante în acest sens;
- Trimiterea la Senat, ca și cameră decizională a unor texte diferite față de textele adoptate în plenul Camerei Deputaților; un exemplu în acest sens fiind proiectul de Lege pentru modificarea Legii administrației publice locale nr.215/2001 și a Legii nr.393/2004 privind Statutul aleșilor locali (PL-x 191/2011);
- Modificarea unor texte pe fond, după votul plenului, cu motivația că au fost "erori materiale", exemplu în acest sens fiind PLx 282/2006 - Legea Lustrației;
- Organizarea și planificarea necorespunzătoare a activității Camerei Deputaților - în această sesiune parlamentară au trecut zeci de legi prin aprobare tacită fără a fi supuse dezbaterii parlamentare;
- Introducerea pe ordinea de zi a plenului a unor proiecte de legi fără raport și adoptarea acestora, precum și refuzul de a introduce

pe ordinea de zi a plenului, a unor proiecte de hotărâri privind înființarea de comisii de ancheta solicitate de către opoziție;

- Refuzul de a dispune efectuarea apelului nominal, la solicitarea secretarului desemnat din partea opoziției, pentru constatarea existenței cvorumului de lucru, favorizând astfel adoptarea unor legi cu încălcarea prevederilor regulamentare;

- Nerespectarea algoritmului politic în momentul numirilor unor membri în conducerea instituțiilor aflate sub control parlamentar;

- Refuzul de a supune la vot propunerile liderilor de grup aparținând opoziției, considerându-le, în mod abuziv și neargumentat, neregulamentare;

Cu privire la admisibilitatea cererii de revocare a Președintelui Camerei Deputaților s-a pronunțat Curtea Constituțională prin decizia sa nr.602 din 14 noiembrie 2005, aceasta stipulând că "votul acordat Președintelui unei Camere este un vot politic care nu poate fi anulat decât în cazul în care grupul care l-a propus cere revocarea politică a acestuia sau în cazul unei revocări ca sancțiune, când acest grup *sau o altă componentă a Camerei solicită înlocuirea din funcție a președintelui pentru săvârșirea unor fapte care atrag răspunderea sa* președintelui Camerei Deputaților pentru încălcarea Constituției și a regulamentelor Parlamentului se sprijină în sens substanțial pe dispozițiile art. 64 alin.2 , coroborate cu celelalte norme și principii care, stabilind obligativitatea respectării ordinii normative, instituie și răspunderea juridică pentru încălcarea Constituției și a regulamentelor parlamentare."

Încălcarea condiției de neutralitate politică de către Președintele Camerei Deputaților, așa cum este ea definită în Decizia nr. 602 / 14.11.2005 a Curții Constituționale - *„în calitate de membru al Biroului Permanent, în exercitarea funcției, Președintele Camerei Deputaților este neutru din punct de vedere politic, întrucât nu reprezintă poziția politică și interesele unui partid politic, ci reprezintă Camera Deputaților în integralitatea sa"* - aceasta favorizând, prin deciziile adoptate, exclusiv partidele de la putere, cu încălcarea prevederilor constituționale dar și a Regulamentului de organizare și funcționare a Camerei Deputaților. În exercitarea atribuțiilor sale, doamna Roberta Alma Anastase a deturnat rezultatul alegerilor electorale din 2008, prin admisibilitatea apariției unui grup parlamentar nerezultat în urma scrutinului electoral, grup care a obținut funcții în comisiile și structurile parlamentare, deși nu a figurat de sine stătător în algoritmul politic inițial. Aceasta s-a comportat ca un lider al grupului politic PD-L în modul de conducere al lucrărilor Camerei Deputaților, nu ca și conducător neutru și echidistant al acestei instituții, acest fapt contribuind la imaginea negativă a forului legislativ, garant al democrației.

Comisia juridică, de disciplină și imunități a analizat solicitarea Grupurilor parlamentare ale PSD și PNL în ședința din 23 aprilie 2012.

Cu prilejul dezbaterilor, membrii Comisiei au respins solicitarea grupurilor parlamentare ca inadmisibilă, pentru următoarele considerente:

Curtea Constituțională prin Decizia nr. 62 din 1 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.153 din 21 februarie 2005, răspunzând afirmativ sesizării fostului președinte al Camerei eputaților, Adrian Năstase a decis că prevederile art. 25 din Regulamentul Camerei Deputaților sunt neconstituționale, deoarece prevăd ca propunerea de revocare a președintelui Camerei Deputaților și a celorlalți membri ai Biroului permanent să poată fi făcută și de alte grupuri parlamentare decât grupul sau grupurile care i-au propus pentru a fi aleși.

În motivarea acestei decizii, Curtea arăta că posibilitatea recunoscută oricărui grup parlamentar de a face o cerere de revocare a președintelui Camerei Deputaților contravine imperativelor și exigențelor prevederilor constituționale ale art. 64 alin.(2) coroborate cu cele ale alin. (5) al aceluiași articol. Această soluție s-a bazat pe o jurisprudență mai veche a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 46 din 17 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 17 mai 1994, în care s-a reținut că posibilitatea oricărui grup parlamentar de a face o cerere de revocare, și doar a celui al cărui reprezentant este membrul, este contrară art. 61 alin.(5) din Constituție, conform căruia Biroul permanent se alcătuiește potrivit configurației politice a Camerei în cauză, întrucât revocarea reprezintă o modalitate simetrică cu desemnarea membrului pentru a fi ales în Biroul permanent. Deci, atât desemnarea, cât și revocarea sunt supuse imperativelor art. 61 alin.(5) din Constituție.

De asemenea, soluțiile de mai sus au fost confirmate de Curtea Constituțională pentru Camera Deputaților prin Decizia nr. 602 din 14 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.027 din 18 noiembrie 2005 și pentru Senat prin Decizia nr. 601 din 14 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.022 din 17 noiembrie 2005. Într-adevăr, în cele două decizii confirmatorii se arată că revocarea unui membru al Biroului permanent înainte de expirarea mandatului se poate hotărî fie ca sancțiune juridică pentru încălcări grave ale ordinii de drept, fie pentru considerente independente de vinovăția acestuia în exercitarea atribuțiilor, cum ar fi pierderea sprijinului politic al grupului parlamentar care l-a propus. Numai că, această precizare a Curții Constituționale se referă la motivele pentru care se poate propune revocarea și nu la procedura de urmat, care nu poate fi schimbată în cazul solicitării revocării, procedură care se poate declanșa numai la propunerea grupului parlamentar care l-a propus pe președintele respectivei Camere. De asemenea, „prin altă componentă a Camerei

care solicită înlocuirea din funcție a președintelui pentru săvârșirea unor fapte care atrag răspunderea sa juridică” trebuie să se înțeleagă faptul că președintele trebuie să răspundă pentru săvârșirea unor fapte care pot atrage răspunderea juridică și nu una politică prevăzută de regulamentele Camerelor, caz în care propunerea trebuie să fie formulată de orice componentă a unei Camere.

Pe de altă parte, potrivit Deciziei Curții Constituționale menționată mai sus, propunerea pentru o eventuală răspundere juridică se poate formula de orice componentă a Camerei, în timp ce propunerea pentru revocarea din funcție care se bazează pe o răspundere politică trebuie să fie formulată numai de grupul parlamentar care a propus la rândul său pe președintele Camerei, așa cum de altfel a reținut Curtea Constituțională în Decizia nr. 62/2005.

Revocarea membrilor Biroului permanent, inclusiv a președintelui Senatului pentru încălcarea Constituției și a regulamentelor Parlamentului, se sprijină, în sens substanțial, pe dispozițiile art. 64 alin. (2) teza ultimă din Constituție, coroborate cu celelalte norme și principii care, stabilind obligativitatea respectării ordinii normative, instituie și răspunderea juridică pentru încălcarea Constituției și a regulamentelor parlamentare.

Luând în considerare normele și principiile constituționale care fundamentează tragerea la răspundere juridică, Curtea Constituțională reține că și în cazul revocării unui membru al Biroului permanent al Senatului, cu titlu de sancțiune juridică, pentru încălcarea constituției sau a regulamentelor parlamentare, este obligatorie respectarea normelor și principiilor inerente răspunderii juridice, prin/Instituirea cadrului procedural corespunzător de cercetare a faptelor imputate și a vinovăției membrului Biroului permanent a cărui revocare se propune și asigurarea exercitării dreptului acestuia de a dovedi netemeinicia acuzațiilor care i se aduc, adică de a se apăra.

Votul acordat președintelui unei Camere este un vot politic care nu poate fi anulat decât în cazul în care grupul care l-a propus cere *revocarea politică* a acestuia sau, în cazul unei *revocări ca sancțiune*, când acest grup sau o *altă componentă a Camerei* solicită înlocuirea din funcție a președintelui pentru săvârșirea unor fapte care atrag răspunderea sa juridică.

Această înlocuire se poate face numai cu o persoană din același grup parlamentar, care nu-și poate pierde dreptul la funcția de președinte, *dobândit în virtutea rezultatelor obținute în alegeri*, respectându-se principiul configurației politice. În același sens. Curtea Constituțională reține că revocarea din funcție înainte de expirarea mandatului produce întotdeauna efecte numai asupra mandatului celui revocat, iar nu și asupra dreptului grupului parlamentar care a propus numirea lui, de a fi reprezentat în Biroul permanent și. în consecință, de a propune alegerea unui alt senator în locul devenit vacant.

Neobservarea principiului menționat și instituirea posibilității alegerii unui nou președinte dintr-un alt grup parlamentar ar avea drept consecință ca sancțiunea aplicată președintelui Senatului, revocat din funcție, să se extindă asupra grupului parlamentar care a propus alegerea lui. Or, Constituția României nu permite aplicarea unei asemenea sancțiuni cu caracter colectiv.

Ținând seama de considerentele expuse mai sus, Curtea Constituțională constată că art. 30 alin. (1) din Regulamentul Senatului care prevede revocarea din funcție a președintelui Senatului pentru încălcarea Constituției sau a regulamentelor parlamentare, este neconstituțional, întrucât contravine dispozițiilor constituționale privind dreptul fundamental la apărare și principiul configurației politice în alcătuirea Biroului permanent.

În urma votului exprimat, membrii Comisiei juridice, de disciplină și imunități, au hotărât, cu **majoritate de voturi (13 voturi pentru și 4 voturi împotrivă)** că sesizarea Grupurilor parlamentare ale PSD și PNL este inadmisibilă pentru considerentele expuse mai sus.

PREȘEDINTE,

Daniel BUDA

